

проводили збір анамнезу, клінічні дослідження, аналізували можливі етіологічні чинники та сприйнятливості до даної патології.

Результати досліджень. Моніторинг дерматитів у собак в умовах м. Дніпро вказує на те, що в їх структурі, за етіологічними чинниками, ведуче місце займають алергічні (33,3 %) та паразитарні (24,1 %). Значно рідше діагностуються навколоранові (13,8 %), механічні (12,7 %) та інфекційні (10,4 %), а медикаментозні реєструються лише в 5,7 % випадків.

Аналіз сезонності прояву дерматитів дозволив визначити певні закономірності. Піки захворюваності на дерматит, не залежно від їх патогенезу, за виключенням медикаментозного, приходиться на літній період. Зокрема, частота прояву алергічного дерматиту в літній період (11,5 %) вдвічі більша, ніж у зимовий (5,7 %), 1,7 раза – весняний (6,9 %), 1,3 раза – осінній (9,2 %), а механічний дерматит влітку реєструється вдвічі частіше, ніж весною та восени. Навколораневий дерматит у більшості випадків (4,6 %) діагностується влітку і восени, а паразитарний – в теплий період року, весна–осінь (5,7–9,2 %).

При цьому вікова сприйнятливості собак до різних видів дерматитів виявлена не була. За більшості із них захворюваність тварин різних вікових груп суттєво не відрізняється.

Результати вивчення поширення дерматитів у собак різних порід вказують на високу захворюваність серед німецьких вівчарок (31,0 %), шарпеїв (24,1 %) та мопсів (20,7 %). Дещо нижча їх реєстрації у англійських бульдогів (13,8 %), такс (6,7 %) та пекінесів (3,4 %). При цьому слід відзначити, що аналіз історій хвороби 24 лікарень м. Дніпро засвідчує, що до даної патології більш сприйнятливі породисті собаки (61 %), тоді як у метисів рівень захворюваності становить лише 39 %.

Водночас, у статевому аспекті, частота реєстрації дерматитів у самок дещо вища (57 %), порівняно із самцями (43 %), що можна пояснити, зокрема, широким застосуванням гормональних засобів контрацепції, які зумовлюють зниження активності імунних реакцій та порушення обмінних процесів.

Висновки. Таким чином, дерматити являють собою поширену патологію серед собак в умовах міста Дніпро. В їх структурі ведуче місце займають алергічні та паразитарні їх види. Моніторинг дерматитів у собак дозволив виділити «групи ризику» щодо даного захворювання та має важливе значення при вивченні його патогенезу.

УДК 631.223.24:551.58

ВПЛИВ ЗМІН КЛІМАТУ НА ТЕХНОЛОГІЧНІ РІШЕННЯ УТРИМАННЯ МОЛОДНЯКУ ВЕЛИКОЇ РОГАТОЇ ХУДОБИ

Ластовська І.О., Борщ О.О., Косіор Л.Т., Пірова Л.В., кандидати с.-г. наук
Irinalastovska85@gmail.com

Білоцерківський національний аграрний університет, м. Біла Церква, Україна

Вступ. Питання змін клімату стоїть гостро не тільки в Україні, а й по всьому світу. Всі передові держави занепокоєні поширенням процесів глобального потепління. Найсучасніші міжнародні наукові центри зійшлися на думці, що у наступному сторіччі температура повітря збільшиться в середньому на 3 °С. Сама ж Україна опинилась в ситуації коли кліматична зона «змістилась» на 400 км на південь. Причина цьому надмірна кількість парникових газів, що утворюються в результаті діяльності людини у різних сферах виробництва. Як наслідок, неконтрольованих дій планета отримує поступове потепління та аномальні явища природи не притаманні окремим регіонам. Оскільки процес не зворотній суспільству залишається адаптуватись до наявних умов та зробити все можливе для сповільнення негативного впливу на клімат.

Сільське господарство відноситься до найуразливішої категорії виробництва. Тому що кліматичні зміни провокують опустелювання територій, збільшення випадків повеней, не сезонні заморозки, аномально високі температури, збільшення вразливості сільськогосподарських культур шкідниками. Для того щоб ефективно вирішити питання впливу змін клімату необхідно діяти скоординовано та ґрунтовно, тому діяльність багатьох організацій була направлена на вирішення адаптації до змін клімату [1, с. 5].

Тваринництво, як галузь сільського господарства потребує перегляду деяких положень, що стосуються організації годівлі, утримання, добробуту тварин в регіонах, що піддавалися кліматичним змінам. Незважаючи на багато проблем, з якими стикаються господарства, включаючи екологічні проблеми, хвороби, економічний тиск і доступність кормів, все ще прогнозується, що тваринництво в країнах, що розвиваються і надалі підтримуватиме майбутнє зростання виробництва м'яса в світі.

Більшість порід великої рогатої худоби, що використовуються в усьому світі, були виведені в помірних зонах і селекційні методи були направлені на максимізацію виробництва [2, с. 708].

У той час як велика рогата худоба пристосовується до різних місцевостей, у багатьох господарствах застосовують механізми для пом'якшення теплового стресу використовуючи вентилятори, спринклери [3, с 97]. Хоча є багато факторів що мають вплив на тварин, кліматичні чинники є одними з перших і вирішальних обмежуючих факторів розвитку тваринництва в регіонах з зміною клімату. Крім того, глобальне потепління ще більш посилює проблеми, пов'язані з тепловим стресом.

У світовому співтоваристві також зростає стурбованість питанням добробуту та комфорту тварин. Температура тіла тварин, яка в свою чергу залежить від навколишнього середовища суттєво впливає на фізіологічні процеси, що керують продуктивністю та станом тварин. Коли температура повітря вище, ніж діапазон комфорту, то втрати тепла зменшуються, більше того, коли температура вище температури шкіри, теплота розсіюється в протилежному напрямку. Таким чином, зміни на кліматичному середовищі передбачають, що тварина повинна витратити енергію на регулювання температури тіла в межах від 37,5 °С до 39,0 °С.

Метою даної роботи було розглянути ефективні стратегії щодо зниження теплового стресу в контексті систем виробництва яловичини в центральному регіоні, оскільки в Україні бракує інформації про вплив погодних умов на фізіологію, поведінку та продуктивність худоби.

Матеріал і методи дослідження. Дослідження проводились з 15 травня по 15 серпня 2017 року в господарстві Київської області. Було сформовано групу бугайців у віці 6 міс. в кількості 50 голів. Молодняк утримували на «фідлоті», годівля дворазова з вільним доступом до води. Для досягнення поставленої мети використовували зоотехнічні та зоогігієнічні методи досліджень.

Результати та висновки. Аналізуючи показники температури протягом періоду проведення дослідження (рис. 1) різниця температур в одній добі становила в середньому 17 °С.

Рис. 1. Динаміка температур за період (15.05.-15.08.2017 р)

Гігієнічне значення температури зовнішнього середовища полягає в тому, що вона має великий вплив на теплорегуляцію організму тварин. У залежності від температури навколишнього середовища організм пристосовує або перебудовує свою теплорегуляцію.

Для тварин небажані ні занадто низькі, ні занадто високі температури, так як вони викликають значні фізіологічні та морфологічні зміни в організмі, знижують продуктивність тварин та ефективність використання кормів, сприяють підвищенню захворюваності та відходу.

Проаналізувавши витрати кормів за період ми зробили висновки, що різке коливання температури повітря протягом доби вплинуло на споживання корму тваринами. У період різкого коливання добової температури витрати сухої речовини на 1 голову склали 5198 г, що на 3,62 % та 5,35 % більше порівняно з іншими періодами.

Інтенсивність росту молодняку характеризує середньодобовий приріст, він становив за 3 міс. – 1015 г. Слід відмітити, що молодняк, який утримувався на «фідлотах» за інтенсивної технології вирощування проявляє значну енергію росту.

Також за умов підвищення температури до 33 °C у 5 голів бугайців спостерігались ознаки теплового удару, що проявлялись зниженням умовних рефлексів, млявістю.

Отже, вибраний напрям дослідження є актуальним та потребує більш конкретного та поглибленого вивчення.

УДК 619:616.9

ВПЛИВ ГЛІФОСАТУ НА ВНУТРІШНІ ОРГАНИ ЩУРІВ

Лебедев Д.В., студент, Тішкіна Н. М., к. вет. н, доцент, науковий керівник
tishkina@meta.ua

Дніпровський державний аграрно-економічний університет, м. Дніпро, Україна

Вступ. Гліфосат – неселективний гербіцид системної дії, який широко застосовують на посівах різних сільськогосподарських культур для знищення бур'янів і небажаної рослинності. Основним шляхом надходження гліфосату в рослини є проникнення через листя. Вважається, що залишки гліфосату з бур'янів потрапляють в ґрунт і піддаються швидкому розпаду та не проникають в інші рослини. Доведено, що промислова переробка сільськогосподарської рослинної продукції істотно знижує вміст гліфосату і його метаболітів в ній, але не звільняє від цього пестициду повністю. Визначенню токсичності гліфосату і